

★ సుందర జీవితం ★

వస్తువులను వచ్చి ఉండరున్నాడు. తనజాత కంటే ఉన్న మహారాజయోగమో, విపరీత రాజయోగమో అది ఒకేఒకటి: అనుకుల వతి అయిన అర్ధాంగి దొరకటం. ఆనందాన్ని ఆపదల్ని ఒకే స్థిత్యంతో ఆహ్వానించగలిగిన కళత్రం దొరకటం కంటే మహారాజయోగం లేదన్నాడు, ప్రకాశం తన జ్యోతి శ్వాస్త్రంలో.

యథాశక్తిగా ఉద్యోగంకోసం ప్రయత్నించాడు - కాదు - చేశాడటా. మరి స్వేచ్ఛాజీవితానికి అలవాటుపడ్డ ప్రాణి తలవంచలేక తేరిన ఉద్యోగాన్ని వదిలేశాడు. అయితే కళత్రంతోపాటు మిత్రశ్రేణి కూడా బావున్నట్లుంది కొంతలో కొంత మెరుగ్గా కొన్నాడు నడిచింది. కాని ఎన్నాళ్ళని వదులుకుంటే నడవకనే భార్య అలంకారాలన్నీ గజారుకక్కాయి.

‘కడుపునిండా లిండివుంటే కనేతలు కాని, అది లేనప్పుడు ఈ అలంకారాలు శరీరానికి బరువే’ అని వొలిచి అతని చేతుల్లో పోసింది.

ఒకటి రెండుసార్లు సుబ్బుల్ని రాళ్ళయ్య అడిగింది, ‘మెడ యింతి బోసిగా ఉండమే’ అని

‘ఓ గోలును చిక్కుపడి తెగిపోతే అతకటానికి పంపించావని.... ప్రక్క వీధివారి పవ్యాలవని వెళ్ళిమాపుల కలంకరిస్తూ తీసుకొళ్ళారనీ’ సరిచెప్పేసింది. సబ్బులు అలా చెల్త్రాంటే ప్రక్కగదిలో ఉండి వింటూన్న ప్రకాశానికి విచిత్రమయిన నవ్వు వచ్చేది వెదవులమీదికి. ఆ నవ్వు వెనకనే హృదయ ములో ఒక గులాబీముల్లు కనుక్కున గ్రమ్ముకొనేది.

జీవితచరిత్రను నెమరు వేసుకుంటూన్న

ప్రకాశంముఖంమీద ఏ గో తగుక్కువ మెరిసి, కన్నులు జీలేలో మసిపించింది. తూర్పుసముద్రం ప్రసవించిన రక్తపుసుడు కూర్చుడు తూర్పుకొండమీదికి ఆడుకొనేందుకు యొక్కాడు. ఆ బాలుడి అరుణకాంతులు కిటికీలోంచి దూసుకు వచ్చి ఉయ్యాలలో నిద్రపోయే ‘బాబి’గాడి వెదవుల్ని ముద్దుపెట్టుకుని, వాడి మొలమీది మామిడిపిండల మొలత్రాడు మీద పడి ప్రకాశం ముఖంలోకి నవ్వుతూ మాళాయి ఒక్కసారిగా కన్నులు మూసి రెండు కన్నీటిచుక్కలు రాల్చాడు.

ఆలోచనాయంత్రంలోగా అదైచెలిం చకపోతే ఇల్లు ఖాళీచెయ్యమని హుక్ం చేసి వెళ్ళాకు యజమాని బాను! ఒకనెల ఊరుకుంటారు, రెండునెల లూరుకుంటారు గాని మరిక ఊరుకోగలరా, ఎంత ఇనప వెట్టెలు కలవారయినా? పైగా ముఖంగా ఉందామని కట్టుకున్న డాబాలు ప్రకాశం లాంటివారికోసం వదిలేసి, పక్కదొడ్లలో తాటాకునుడిసెలు వేసుకుజీంచే ధనవంతులు సకాలంలో అదైదబ్బులు రాకపోతే... బారు తమవంటివారికోసం ఎంత త్యాగం చేస్తున్నారో అని నవ్వుకున్నాడు.

నరిగా ఆలోచన సాయంత్రానికి తన రెండోబావమరది వెళ్ళాంపిల్లలతో దత్తత తల్లి తల్దినం పెట్టుకునేందుకు వస్తున్నానని తెలిగ్రాం యిచ్చాడు. నీరుతిరిగిన ప్రకాశం కన్నులు పొడారిపోయాాయి. ఈ ఆలోచనలో ప్రక్క నిలబడి కాఫీ అందిచ్చే భార్య చెపు చూడలేదు. అతినిద్రపై బాబి గాడి మొలమీద జలుగుకొంతులినుతున్న మామిడి పిండలలో ఇరుక్కుపోయింది. ప్రక్క వాటాలోంచి రేడియోలో లతామంగళకర్ ఆలాపనాలవారి ఆకస్మికంగా అతినిచెవుల్లో పడింది. ఆ సమయంలో అతనికి ఆ ఆమ్మ తలవారిని ఆస్వాదించాలనే కుతూహలానికి బదులు ఒక చిరునవ్వుమాత్రమే ముఖంమీద నాట్యించేసింది ఆ సావకాశంలో!

“ఏ...ఊహలోవున్న కథలో అన్యాయవరేనా వెళ్ళిబాధ తప్పించబానికి లేచి పోవోందా ఏమిటి?” అంటూ కప్పు చేతి కందిచ్చింది, సుబ్బులు.

“లక్ష్మీ...కథలో అన్యాయం కాదు... జీవితంలోని అబ్బాయే క్రమతినీ ... చిరం జీవనీ విడిచి..” అని ఇంకా చెప్పబోతుండగానే, సుబ్బులు ముక్కుమీదకు తరనీ వడిపించి: “తప్ప...తప్ప.. అలా విడిచి వెళ్ళిన బుద్ధుడు సౌపించినమతం ఈ జీవానికే పనికిరాకుండాపోయింది! అని నవ్వింది “నవ్వుకాదు...ఇదిగో మీరెప్పుడు దత్తత

తల్లి తల్దినం పెట్టుకొనేందుకు వస్తున్నానని తెలిగ్రాం ఇచ్చాడు. సరే యింటి అదై, అని నీరసంగా దృష్టి ఉయ్యాలవైపు మరలించి కాఫీ త్రాగ సాగాడు.

సుబ్బులమ్మే కన్నుల్లో తిరిగిన నీరు భర్తకు కనిపించటం ఇష్టంలేక వెనుతిరిగి వంటింట్లోకి నడిచింది.

బాను! బాబిగాడికి చాళ్ళ తాతయ్య పుట్టినరోజు కానుకగా పంపారు పంపినాయన ఆగలేక ఆరోజు మధ్యాహ్నానికే వచ్చి మనవడి మొలకు తగిలించి, ఒళ్ళో కూర్చోపెట్టుకుని, ఇంటికొచ్చిన వారం దరితోనూ...

‘మాకారా! అసలు పనివారితనమే పోయింది. పోయిందంటే పోదు మరి. నకిలీ సరుకుల మీదికి మన బుద్ధి పోతుంటే...అయినా అసలు ఏ వస్తువు ఎక్కడుంటే శోభిస్తుందో అది అక్కడే ఉండాలి. ఈ మామిడి పిండల మొలత్రాడు వీడి మొలను ఎంతగా శోభిస్తున్నదో చూడండి. అసలు ఈ రకమయిన పిండలు తయారు చేయటంలో మా ఊరు సాంబ మూరి ఉన్నాడే-అతినొక్కడే సమర్థుడు. ఇప్పటికతనికి ఎనభైనిండైనా మూలేచనాలు లేకుండా ఈ శిల్పం ఎలా నడిపించాడో చూడండి’ అని మురిసిపోయాడు.

ఈ ఊహతో ప్రకాశం మనస్సు మల మల లాడింది.

కానీ.....

కాఫీ పూర్తిచేసి కప్పు కింద ఉంచాడు. ఇంతినే వేళ్ళి, ముఖం తుడుచుకుని దగ్గరగా వచ్చి నిలబడింది.

‘పాపం! మీ నాన్నజేం తెలుసునే—

యాభై యకాల ఆస్తికి, రెండంతమల మేనకూ దత్తుడయిన తన కొడుకు దత్త తల్లి తల్దినానికి మన యింటికి వచ్చేటప్పటికి అందుకోసం ఈ మామిడి పిండల మొల త్రాడు...’

అని ఒకే ఒక్కసారి ఆమె కన్నుల్లోకి మానీ తలనాశ్చేశాడు.

సుబ్బులు గంభీరమానంతో ఆకుకులు కదలించి ఉయ్యాల సమీపించింది నిశ్చింతంగా నిద్రపోతూన్న ‘బాబి’ చెయ్యి మొలత్రాడుమీద పడింది.

సుబ్బులు కన్నీటిచుక్కలు ‘బాబి’ మీద పడి ఉలిక్కిపడ్డాడు. నెమ్మదిగా వాడి చెయ్యి తప్పించి, మొలపోసివేసింది.

సుబ్బులు చేతులోంచి అందుకుంటూన్న మామిడిపిండల మొలత్రాడుమీద ఇద్దరి కన్నీటి చుక్కలూ ఒకేసారి పడ్డాయి.

అదే గోజు సాయంత్రం టపాలో కాతే జీలో ఉద్యోగం వచ్చినట్టు ఉత్తరం అందుకున్నాడు ప్రకాశం.

1956-57లో నీచవివృత్తు

ఒకకారులో ఒక పువ్వు వేరు, మీ పేరు, అడ్రసు వ్రాసి పంపండి. మేము 1-4-0లకు వి.పి.సి.గా రాబోయే 12 మాస ములకు మీ ఫలితాలు, వ్యాపార లాభ సహాయ, ఉద్యోగ వివరాలు, మాన్యులు, సంతాన వివరాలు ముఖజీవనము, జీవోగ్యము వల్ల రాలున్నూ, నలకటలకు తగిన ప్రతిచర్యలున్నూ తెలుపుతాము. ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులో వ్రాయాలి. Mahalaxmi Jyotish Ashram, Post Box 1355 (A.P.M) Delhi-6.